Verordnungsblatt

für das Generalgouvernement

Dziennik Rozporządzeń dla Generalnego Gubernatorstwa

1942 | Ausgegeben zu Krakau, den 28. März 1942
Wydano w Krakau, dnia 28 marca 1942 r. | Nr. 26

Inhalt / Treść

Gewerbesteuerverordnung (GewStVO).

Vom 10. März 1942.

Auf Grund des § 5 Abs. 1 des Erlasses des Führers vom 12. Oktober 1939 (Reichsgesetzbl. I S. 2077) verordne ich:

Abschnitt I.

Allgemeines.

§ 1

Steuerberechtigte.

Zugunsten der Gemeinden wird eine Gewerbesteuer erhoben.

§ 2

Steuergegenstand.

(1) Der Gewerbesteuer unterliegt jeder stehende Gewerbebetrieb, soweit er im Generalgouvernement ausgeübt wird. Unter Gewerbebetrieb ist ein Handels- und Gewerbeunternehmen im Sinn des Staatseinkommensteuergesetzes vom 14. Dezember 1935 (Gesetzblatt der Republik Polen 1936 Nr. 2 Pos. 6) zu verstehen. Im Generalgouvernement ausgeübt wird ein Gewerbebetrieb, soweit für ihn im Generalgouvernement eine Betriebstätte (§ 3) unterhalten wird.

(2) Als Gewerbebetrieb gilt stets und in vollem Umfang die Tätigkeit

Rozporządzenie o podatku przemysłowym (Rozp. o pod. przem.).

Z dnia 10 marca 1942 r.

Na podstawie § 5 ust. 1 Dekretu Führer'a z dnia 12 października 1939 r. (Dz. U. Rzeszy Niem. I str. 2077) rozporządzam:

Rozdział I.

Przepisy ogólne.

§ 1

Podmiot podatku.

Podatek przemysłowy pobiera się na rzecz gmin.

§ 2

Przedmiot podatku.

(1) Podatkowi przemysłowemu podlega każde stałe przedsiębiorstwo, o ile wykonywane jest w Generalnym Gubernatorstwie. Przez przedsiębiorstwo rozumieć należy przedsiębiorstwo handlowe i przemysłowe w rozumieniu ustawy o państwowym podatku dochodowym z dnia 14 grudnia 1935 r. (Dz. U. R. P. 1936 Nr. 2 poz. 6). W Generalnym Gubernatorstwie wykonuje się przedsiębiorstwo, o ile utrzymuje się dla niego na obszarze Generalnego Gubernatorstwa zakład pracy (§ 3).

(2) Za przedsiębiorstwo uważa się zawsze i w pełnym zakresie działalność

1. der offenen Handelsgesellschaften, Kommanditgesellschaften und anderer Gesellschaften, bei denen die Gesellschafter als Unternehmer (Mitunternehmer) anzusehen sind;
2. der Kapitalgesellschaften (Aktiengesellschaften, Kommanditgesellschaften auf Aktien, Gesellschaften mit beschränkter Haftung, Kolonialgesellschaften, bergrechtliche Gewerkschaften), der Erwerbs- und Wirtschaftsgenossenschaften und der Versicherungsvereine auf Gegenseitigkeit.

(3) Als Gewerbebetrieb gilt auch die Tätigkeit der sonstigen juristischen Personen des privaten Rechts und der nicht rechtsfähigen Vereine, soweit sie einen wirtschaftlichen Geschäftsbetrieb (ausgenommen Land- und Forstwirtschaft) unterhalten.

§ 3
Betriebstätte.

(1) Betriebstätte ist jede feste örtliche Anlage oder Einrichtung, die der Ausübung eines stehenden Gewerbebetriebs dient.

(2) Als Betriebstätten gelten:
1. die Stätte, an der sich die Geschäftsleitung (Mittelpunkt der geschäftlichen Oberleitung) befindet;
2. Zweigniederlassungen, Fabrikationstätten, Warenlager, Einkauf- und Verkaufstellen, Landungsbrücken (Anlegestellen von Schiffahrtsgesellschaften), Kontore und sonstige Geschäftseinrichtungen, die den Unternehmer (Mitunternehmer) oder seinem ständigen Vertreter (z. B. einem Prokuristen) zur Ausübung des Gewerbes dienen;
3. Bauausführungen, deren Dauer zwölf Monate überstiegen hat oder voraussichtlich übersteigen wird.

(3) Ein Eisenbahnunternehmen hat eine Betriebstätte nur in den Gemeinden, in denen sich der Sitz der Verwaltung, eine Station oder eine für sich bestehende Betrieb- oder Werkstätte oder eine sonstige gewerbliche Anlage befindet, ein Bergbauunternehmen nur in den Gemeinden mit oberirdischen Anlagen, in denen eine gewerbliche Tätigkeit entfaltet wird.

(4) Ein Unternehmen, das der Versorgung mit Gas, Wasser, Elektrizität oder Wärme dient, hat keine Betriebstätte in den Gemeinden, durch die zwar eine Zuleitung geführt, in denen aber Gas, Wasser, Elektrizität oder Wärme nicht abgegeben wird.

§ 4
Befreiungen.

(1) Von der Gewerbesteuer sind befreit:
1. die Ostbahn, die Deutsche Post Osten, die Generaldirektion der Monopole im Generalgouvernement mit Betrieben;
2. die Emissionsbank;
3. die öffentlichen oder unter Staatsaufsicht stehenden Sparkassen;
4. die im Artikel 5 Nr. 3 bis 10 und 12 des Gesetzes über die Registergebühren von Unternehmungen und Beschäftigungen vom 25. April 1938 (Gesetzblatt der Republik Polen Nr. 34 Pos. 293) in Verbindung mit den §§ 12 bis 14 der Verordnung vom 26. Juli 1939 (Gesetzblatt der Republik Polen Nr. 76 Pos. 510) näher bezeichneten Unternehmen.

1. jawnych spółek handlowych, spółek komandytowych i innych spółek, w których wspólników uważać należy za przedsiębiorców (współprzedsiębiorców);
2. spółek kapitałowych (spółek akcyjnych, spółek komandytowych na akcje, spółek z ograniczoną odpowiedzialnością, towarzystw kolonialnych, gwarectw), spółdzielni zarobkowych i spółdzielni gospodarczych i towarzystw ubezpieczeń wzajemnych.

(3) Za przedsiębiorstwo uważa się również działalność innych osób prawnych prawa prywatnego i towarzystw, nie posiadających zdolności prawnej, o ile utrzymują gospodarczy zakład zarobkowy (z wyjątkiem gospodarki rolnej i leśnej).

§ 3
Zakład pracy.

(1) Zakładem pracy jest każdy miejscowy stały zakład lub urządzenie, służące wykonywaniu stałego przedsiębiorstwa.

(2) Za zakłady pracy uważa się:
1. miejsce, w którym znajduje się zarząd przedsiębiorstwa (ośrodek głównego kierownictwa handlowego);
2. oddziały, wytwórnie, składy towarów, miejsca zakupu i sprzedaży, pomosty do lądowania (przystanie towarzystw żeglugi), kantory i inne urządzenia handlowe, służące przedsiębiorcy (współprzedsiębiorcy) lub jego stałemu zastępcy (np. prokurentowi) do wykonywania przedsiębiorstwa;
3. budowle, których trwanie przekroczyło 12 miesięcy lub przypuszczalnie przekroczy.

(3) Przedsiębiorstwo kolejowe posiada zakład pracy tylko w tych gminach, w których znajduje się siedziba zarządu, stacja kolejowa lub samodzielny zakład pracy lub warsztat lub inny zakład przemysłowy, przedsiębiorstwo górnicze tylko w gminach z zakładami nadziemnymi, w których rozwija się działalność przemysłową.

(4) Przedsiębiorstwo, służące zaopatrzeniu w gaz, wodę, elektryczność lub ciepło, nie posiada zakładu pracy w gminach, przez które prowadzi wprawdzie przewód dopływowy, lecz w których nie dostarcza się gazu, wody, elektryczności lub ciepła.

§ 4
Zwolnienia.

(1) Od podatku przemysłowego zwolnione są:
1. Kolej Wschodnia, Niemiecka Poczta Wschodu, Generalna Dyrekcja Monopolów w Generalnym Gubernatorstwie łącznie z zakładami;
2. Bank Emisyjny;
3. publiczne lub będące pod nadzorem państwowym kasy oszczędności;
4. przedsiębiorstwa, określone bliżej w artykule 5 p. 3 do 10 i 12 ustawy o opłatach rejestracyjnych od przedsiębiorstw i zajęć z dnia 25 kwietnia 1938 r. (Dz. U. R. P. Nr. 37 poz. 293) w połączeniu z §§ 12 do 14 rozporządzenia z dnia 26 lipca 1939 r. (Dz. U. R. P. Nr. 76 poz. 510).

(2) Die Regierung des Generalgouvernements (Hauptabteilung Finanzen) kann den Kreis der befreiten Unternehmen und den Umfang der Befreiung erweitern oder einschränken.

§ 5

Hebeberechtigte Gemeinde.

Die stehenden Gewerbebetriebe unterliegen der Gewerbesteuer in der Gemeinde, in der eine Betriebstätte zur Ausübung des stehenden Gewerbes unterhalten wird. Befinden sich Betriebstätten desselben Gewerbebetriebs in mehreren Gemeinden oder erstreckt sich eine Betriebstätte über mehrere Gemeinden, so wird die Gewerbesteuer in jeder Gemeinde nach dem Teil des Steuermeßbetrags erhoben, der auf sie entfällt.

§ 6

Steuerschuldner.

(1) Steuerschuldner ist der Unternehmer. Als Unternehmer gilt der, für dessen Rechnung das Gewerbe betrieben wird. Wird das Gewerbe für Rechnung mehrerer Personen betrieben, so sind diese Gesamtschuldner.

(2) Im Fall eines Wechsels in der Person des Unternehmers ist Steuerschuldner bis zum Ende des Kalendermonats, in dem der Wechsel eintritt, der bisherige Unternehmer, vom Beginn des folgenden Kalendermonats ab der neue Unternehmer.

§ 7

Besteuerungsgrundlagen.

(1) Besteuerungsgrundlage für die Gewerbesteuer ist der Gewinn aus dem Gewerbebetrieb (Gewinn aus Handels- und Gewerbeunternehmen).

(2) Daneben kann mit Zustimmung der Regierung des Generalgouvernements (Hauptabteilung Finanzen) die Lohnsumme als Besteuerungsgrundlage gewählt werden.

Abschnitt II.

Gewerbesteuer nach dem Gewinn aus Gewerbebetrieb.

Unterabschnitt 1.

Besteuerungsgrundlage und Steuermeßbetrag.

§ 8

Ermittlung des Gewinns aus Gewerbebetrieb.

(1) Der Gewinn aus Gewerbebetrieb ist nach den für die Staatseinkommensteuer geltenden Vorschriften zu ermitteln.

(2) Maßgebend ist der Gewinn aus Gewerbebetrieb des Kalenderjahrs, das dem Erhebungszeitraum (§ 10) unmittelbar vorangegangen ist. Bei Gewerbetreibenden, die Bücher nach den Vorschriften des Handelsrechts zu führen verpflichtet sind und solche tatsächlich führen, gilt der Gewinn aus Gewerbebetrieb als in dem Kalenderjahr bezogen, in dem das Wirtschaftsjahr oder die Wirtschaftsjahre geendet haben.

(2) Rząd Generalnego Gubernatorstwa (Główny Wydział Finansów) może zakres zwolnionych przedsiębiorstw oraz rozmiary zwolnienia rozszerzyć lub ograniczyć.

§ 5

Gmina uprawniona do poboru podatku.

Stałe przedsiębiorstwa podlegają podatkowi przemysłowemu w tej gminie, w której utrzymuje się zakład pracy celem wykonywania stałego przedsiębiorstwa. Jeżeli zakłady pracy tego samego przedsiębiorstwa znajdują się w kilku gminach lub jeżeli zakład pracy jest położony na terenie kilku gmin, to podatek przemysłowy pobiera się w każdej gminie według tej części kwoty wymiarowej podatku, która na nią przypada.

§ 6

Podatnik.

(1) Podatnikiem jest przedsiębiorca. Za przedsiębiorcę uważa się tego, na którego rachunek prowadzi się przedsiębiorstwo. Jeżeli przedsiębiorstwo prowadzi się na rachunek kilku osób, to są one solidarnymi dłużnikami.

(2) W razie zmiany osoby przedsiębiorcy podatnikiem aż do końca miesiąca kalendarzowego, w którym nastąpiła zmiana, jest dotychczasowy przedsiębiorca, z początkiem następnego miesiąca kalendarzowego nowy przedsiębiorca.

§ 7

Podstawy opodatkowania.

(1) Podstawę opodatkowania dla podatku przemysłowego stanowi zysk z przedsiębiorstwa (zysk z zakładów handlowych i przemysłowych).

(2) Oprócz tego można za zgodą Rządu Generalnego Gubernatorstwa (Głównego Wydziału Finansów) przyjąć sumę wynagrodzeń jako podstawę opodatkowania.

Rozdział II.

Podatek przemysłowy według zysku z przedsiębiorstwa.

Oddział 1.

Podstawa opodatkowania i kwota wymiarowa podatku.

§ 8

Ustalenie zysku z przedsiębiorstwa.

(1) Zysk z przedsiębiorstwa należy ustalać według przepisów, obowiązujących dla państwowego podatku dochodowego.

(2) Miarodajnym jest zysk z przedsiębiorstwa z tego roku kalendarzowego, który poprzedził bezpośrednio okres poboru (§ 10). Odnośnie do osób, wykonujących przedsiębiorstwo, które obowiązane są prowadzić księgi podług przepisów prawa handlowego i księgi takie istotnie prowadzą, zysk z przedsiębiorstwa uchodzi jako osiągnięty w tym roku kalendarzowym, w którym skończył się rok lub upłynęły lata gospodarcze.

(3) Umfaßt infolge Umstellung des Wirtschaftsjahrs der für die Ermittlung des Gewinns maßgebende Zeitraum mehr oder weniger als zwölf Monate, so ist das mutmaßliche Ergebnis der ersten zwölf Monate als Gewinn aus Gewerbebetrieb zugrundezulegen.

(4) Ist der Gewerbebetrieb neu gegründet oder ist ein bereits bestehender Gewerbebetrieb infolge Wegfalls des Befreiungsgrundes steuerpflichtig geworden, so ist das mutmaßliche Ergebnis der ersten zwölf Monate des Gewerbebetriebs als Gewinn aus Gewerbebetrieb zugrundezulegen.

(5) Wird im Laufe des Erhebungszeitraums ein Gewerbebetrieb neu gegründet oder ein bereits bestehender Gewerbebetrieb infolge Wegfalls des Befreiungsgrundes steuerpflichtig, so gilt Abs. 4 entsprechend.

§ 9

Steuermeßzahl und Steuermeßbetrag.

(1) Bei der Berechnung der Gewerbesteuer nach dem Gewinn aus Gewerbebetrieb ist von einem Steuermeßbetrag auszugehen. Dieser ist durch Anwendung eines Hundertsatzes (Steuermeßzahl) auf den Gewinn aus Gewerbebetrieb zu ermitteln. Der Gewinn aus Gewerbebetrieb ist auf volle 100 Zloty nach unten abzurunden.

(2) Die Steuermeßzahlen für den Gewinn aus Gewerbebetrieb betragen:

1. bei natürlichen Personen und bei Gesellschaften im Sinn des § 2 Abs. 2 Nr. 1:
   - für die ersten 2 400 Zloty des Gewinns aus Gewerbebetrieb . . 0 v. H.
   - für die weiteren 2 400 Zloty des Gewinns aus Gewerbebetrieb . . 1 v. H.
   - für die weiteren 2 400 Zloty des Gewinns aus Gewerbebetrieb . . 2 v. H.
   - für die weiteren 2 400 Zloty des Gewinns aus Gewerbebetrieb . . 3 v. H.
   - für die weiteren 2 400 Zloty des Gewinns aus Gewerbebetrieb . . 4 v. H.
   - für alle weiteren Beträge . . . . 5 v. H.
2. bei anderen Unternehmen . . . . 5 v. H.

§ 10

Festsetzung des Steuermeßbetrags.

Der Steuermeßbetrag wird für das Rechnungsjahr (Erhebungszeitraum) festgesetzt und, soweit mehrere Gemeinden beteiligt sind (§ 5 Satz 2), zerlegt. Als Rechnungsjahr gilt der Zeitraum vom 1. April bis 31. März.

Unterabschnitt 2.

Festsetzung und Erhebung der Steuer.

§ 11

Festsetzung der Steuer und Hebesatz.

(1) Die Steuer wird auf Grund des Steuermeßbetrags nach dem von der Gemeinde für jedes Rechnungsjahr zu bestimmenden Hundertsatz

(3) Jeżeli wskutek zmiany roku gospodarczego okres, miarodajny dla ustalenia zysku, obejmuje mniej lub więcej niż dwanaście miesięcy, to przyjąć należy za podstawę przypuszczalny wynik pierwszych dwunastu miesięcy jako zysk z przedsiębiorstwa.

(4) Jeżeli przedsiębiorstwo jest nowo założone lub jeżeli istniejące już przedsiębiorstwo w wyniku zgaśnięcia warunków zwolnienia podlega opodatkowaniu, to za podstawę przyjąć należy przypuszczalny wynik pierwszych dwunastu miesięcy jako zysk z przedsiębiorstwa.

(5) Jeżeli przedsiębiorstwo założono w ciągu okresu poboru lub istniejące już przedsiębiorstwo wskutek zgaśnięcia warunków zwolnienia podlega opodatkowaniu, to obowiązuje odpowiednio ust. 4.

§ 9

Liczba wymiarowa podatku i kwota wymiarowa podatku.

(1) Przy obliczaniu podatku przemysłowego według zysku z przedsiębiorstwa należy przyjąć za podstawę kwotę wymiarową podatku, którą należy ustalić przez zastosowanie stopy procentowej (liczby wymiarowej podatku od zysku z przedsiębiorstwa). Zysk z przedsiębiorstwa należy zaokrąglić w dół do pełnych 100 zł.

(2) Liczby wymiarowe podatku od zysku z przedsiębiorstwa wynoszą:

1. u osób fizycznych i spółek w myśl § 2 ust. 2 p. 1:
   - dla pierwszych 2 400 zł. zysku z przedsiębiorstwa 0%
   - dla dalszych 2 400 zł. zysku z przedsiębiorstwa 1%
   - dla dalszych 2 400 zł. zysku z przedsiębiorstwa 2%
   - dla dalszych 2 400 zł. zysku z przedsiębiorstwa 3%
   - dla dalszych 2 400 zł. zysku z przedsiębiorstwa 4%
   - dla wszystkich dalszych kwot . . . 5%
2. u innych przedsiębiorstw 5%

§ 10

Ustalanie kwoty wymiarowej podatku.

Kwotę wymiarową podatku ustala się na rok obrachunkowy (okres poboru) i rozkłada się ją, o ile uczestniczy kilka gmin (§ 5 zdanie 2). Za rok obrachunkowy uważa się okres od dnia 1 kwietnia do dnia 31 marca.

Oddział 2.

Ustalanie i pobór podatku.

§ 11

Ustalanie podatku i stawka poboru.

(1) Podatek ustala się i pobiera na podstawie kwoty wymiarowej podatku według stopy procentowej (stawki poboru), jaką winna oznaczyć

(Hebesatz) festgesetzt und erhoben. Die Festsetzung der Steuer und des Steuermeßbetrags erfolgt außer im Fall der Zerlegung in einem Bescheid. Der Hebesatz muß für alle in der Gemeinde vorhandenen Unternehmen der gleiche sein.

(2) Der Hebesatz darf 200 v. H. nicht übersteigen. Die Festsetzung des Hebesatzes bedarf der Genehmigung der staatlichen Aufsichtsbehörde.

(3) Die Regierung des Generalgouvernements (Hauptabteilung Finanzen) kann für ein Rechnungsjahr allgemein oder für einzelne Gemeinden einen anderen Höchstsatz bestimmen.

gmina na każdy rok obrachunkowy. Ustalanie podatku i kwoty wymiarowej podatku następuje na mocy orzeczenia, z wyjątkiem wypadku rozkładu. Stawka poboru musi być równa dla wszystkich przedsiębiorstw, znajdujących się na terenie gminy.

(2) Stawka poboru nie może przekraczać 200%. Ustalenie stawki poboru wymaga zatwierdzenia państwowej władzy nadzorczej.

(3) Rząd Generalnego Gubernatorstwa (Główny Wydział Finansów) może określić na rok obrachunkowy ogólnie lub dla poszczególnych gmin inną stawkę maksymalną.

§ 12

Gewerbesteuer und Registergebühr.

(1) Die Gewerbesteuer nach dem Gewinn aus Gewerbebetrieb wird neben der Registergebühr erhoben.

(2) Übersteigt der Gewinn aus Gewerbebetrieb nicht 20 000 Zloty, so ist die Registergebühr für das Kalenderjahr, in das der Beginn des Erhebungszeitraums der Gewerbesteuer fällt, von der Gewerbesteuer abzuziehen, soweit die Registergebühr auf den Gewerbebetrieb entfällt.

(3) Im Fall der Zerlegung ist die Registergebühr nur insoweit abzugsfähig, als Registergebühr und Steueranteil derselben Gemeinde zufließen.

(4) Die Regierung des Generalgouvernements (Hauptabteilung Finanzen) kann die Bestimmungen über die Abzugsfähigkeit der Registergebühr ändern.

§ 12

Podatek przemysłowy i opłata rejestracyjna.

(1) Podatek przemysłowy według zysku z przedsiębiorstwa pobiera się obok opłaty rejestracyjnej.

(2) Jeśli zysk z przedsiębiorstwa nie przekracza 20 000 zł., to należy opłatę rejestracyjną za rok kalendarzowy, na który przypada początek okresu poboru podatku przemysłowego, potrącić z podatku przemysłowego, o ile opłata rejestracyjna przypada na przedsiębiorstwo.

(3) W wypadku rozkładu opłata rejestracyjna nadaje się do potrącenia tylko wówczas, o ile opłata rejestracyjna i udział w podatku wpływają na rzecz tej samej gminy.

(4) Rząd Generalnego Gubernatorstwa (Główny Wydział Finansów) może zmienić postanowienia, dotyczące zdatności do potrącenia opłaty rejestracyjnej.

§ 13

Fälligkeit.

(1) Die Steuer ist mit je einem Viertel ihres Jahresbetrags am 15. Mai, 15. August, 15. November und 15. Februar fällig.

(2) Für das Rechnungsjahr 1941 ist der gesamte Jahresbetrag bis zum 15. April 1942 zu entrichten.

(3) Abweichend von Abs. 1 ist die Steuer am 15. Mai mit ihrem Jahresbetrag fällig, wenn dieser 20 Zloty nicht übersteigt.

§ 13

Płatność.

(1) Podatek jest płatny każdorazowo w ¼ części kwoty rocznej w dniu 15 maja, 15 sierpnia, 15 listopada i 15 lutego.

(2) Za rok obrachunkowy 1941 należy uiścić całą kwotę roczną do dnia 15 kwietnia 1942 r.

(3) Odmiennie od ust. 1 podatek płatny jest w dniu 15 maja z jego kwotą roczną, o ile ona nie przekracza 20 zł.

§ 14

Vorauszahlungen.

Der Steuerschuldner hat bis zur Bekanntgabe eines neuen Steuerbescheids zu den im § 13 bezeichneten Zeitpunkten entsprechende Vorauszahlungen unter Zugrundelegung der zuletzt festgesetzten Jahressteuerschuld zu entrichten.

§ 14

Przedpłaty.

Podatnik winien uiścić aż do zawiadomienia go o nowym wymiarze podatku, w terminach, oznaczonych w § 13, odpowiednie przedpłaty, biorąc za podstawę ostatnio ustalony roczny podatek.

§ 15

Abrechnung über die Vorauszahlungen.

(1) Ist die Summe der Vorauszahlungen, die bis zur Bekanntgabe des neuen Steuerbescheids zu entrichten waren (§ 14), kleiner als die Steuerschuld, die sich nach dem bekanntgegebenen

§ 15

Rozliczenie przedpłat.

(1) Jeżeli suma przedpłat, które miały być uiszczone (§ 14) do chwili zawiadomienia o nowym orzeczeniu podatkowym, jest niższa niż podatek, wynikający z podanego do wiadomości

Steuerbescheid für die vorangegangenen Fälligkeitstage ergibt (§ 13), so hat der Steuerschuldner den Unterschiedsbetrag innerhalb 30 Tagen nach Bekanntgabe des neuen Steuerbescheids zu entrichten (Nachzahlung). Die Verpflichtung, rückständige Vorauszahlungen schon früher zu entrichten, bleibt unberührt.

(2) Ist die Summe der Vorauszahlungen, die bis zur Bekanntgabe des neuen Steuerbescheids entrichtet worden sind, größer als die Steuerschuld, die sich nach dem bekanntgegebenen Steuerbescheid für die vorangegangenen Fälligkeitstage ergibt, so wird der Unterschiedsbetrag durch Aufrechnung oder Zurückzahlung ausgeglichen.

(3) Die Vorschriften der Absätze 1 und 2 gelten entsprechend, wenn die Festsetzung durch einen neuen Bescheid (z. B. Berichtigungsfestsetzung, Rechtsmittelentscheidung) geändert wird.

orzeczenia podatkowego za poprzednie dnie płatności (§ 13), to podatnik winien uiścić różnicę kwoty w przeciągu 30 dni po zawiadomieniu go o nowym orzeczeniu podatkowym (dopłata). Zobowiązanie do wcześniejszego uiszczenia zaległych przedpłat pozostaje nienaruszone.

(2) Jeżeli suma przedpłat, uiszczonych do chwili zawiadomienia o nowym orzeczeniu podatkowym, jest wyższa niż suma podatku, wynikająca po zawiadomieniu go o podatku za uprzednie dnie płatności, to różnicę kwoty wyrównuje się przez zaliczenie lub zwrot wpłaty.

(3) Przepisy ust. 1 i 2 obowiązują odpowiednio, jeżeli ustalenie ulegnie zmianie wskutek nowego orzeczenia (np. sprostowania, orzeczenia odwoławczego).

§ 16

Nachentrichtung der Steuer.

Hatte der Steuerschuldner bis zur Bekanntgabe der Jahressteuerschuld keine Vorauszahlungen nach § 14 zu entrichten, so hat er die Steuerschuld, die sich nach dem bekanntgegebenen Steuerbescheid für die vorangegangenen Fälligkeitstage ergibt (§ 13), innerhalb 30 Tagen nach Bekanntgabe des Steuerbescheids zu entrichten.

§ 16

Dodatkowe uiszczenie podatku.

Jeżeli podatnik aż do chwili zawiadomienia go o rocznym podatku nie miał obowiązku uiszczenia przedpłat według § 14, to winien on uiścić podatek wynikający z podanego do wiadomości orzeczenia podatkowego za poprzednie dnie płatności (§ 13) w ciągu 30 dni po zawiadomieniu o orzeczeniu podatkowym.

§ 17

Erhebung bei Beginn und Erlöschen der Steuerpflicht.

(1) Wird im Laufe des Erhebungszeitraums ein Gewerbebetrieb neu gegründet oder tritt ein bereits bestehender Gewerbebetrieb infolge Wegfalls des Befreiungsgrundes in die Steuerpflicht ein, so wird die Steuer vom Beginn des Monats ab erhoben, der auf den Eintritt in die Steuerpflicht folgt.

(2) Erlischt die Steuerpflicht im Laufe des Erhebungszeitraums, so wird die Steuer bis zum Ende des Kalendermonats erhoben, in dem die Steuerpflicht wegfällt. Entsprechendes gilt für die Fälle, in denen eine Betriebstätte in einer Gemeinde im Laufe des Erhebungszeitraums wegfällt, es sei denn, daß in dieser Gemeinde eine von mehreren Betriebstätten bestehen bleibt. Vorübergehende Unterbrechungen, die durch die Art des Betriebs veranlaßt sind, heben die Steuerpflicht für die Zwischenzeit bis zur Wiederaufnahme des Betriebs nicht auf.

(3) Geht ein Gewerbebetrieb auf einen anderen bereits bestehenden Gewerbebetrieb über, so wird die Steuer bis zum Schluß des Erhebungszeitraums erhoben, in dem der Übergang erfolgt.

§ 17

Pobór przy powstaniu i wygaśnięciu obowiązku podatkowego.

(1) Jeżeli przedsiębiorstwo zostaje nowo założone w ciągu okresu poboru lub jeżeli dla istniejącego już przedsiębiorstwa powstaje wskutek zgaśnięcia warunków zwolnienia obowiązek podatkowy, to pobiera się podatek od początku miesiąca, następującego po powstaniu obowiązku podatkowego.

(2) Jeżeli obowiązek podatkowy wygasa w okresie poboru, to pobiera się podatek aż do końca tego miesiąca kalendarzowego, w którym wygasa obowiązek podatkowy. Odpowiednie przepisy obowiązują w wypadkach, w których został zwinięty zakład pracy w gminie w ciągu okresu poboru, chyba, że w tej gminie pozostaje nadal jeden z kilku zakładów pracy. Przejściowe przerwy, spowodowane rodzajem przedsiębiorstwa, nie uchylają obowiązku podatkowego dla okresu przejściowego aż do ponownego uruchomienia zakładu.

(3) Jeżeli przedsiębiorstwo przechodzi na inne istniejące już przedsiębiorstwo, to pobiera się podatek aż do końca okresu poboru, w którym odbywa się przejście.

Abschnitt III.

Lohnsummensteuer.

§ 18

Besteuerungsgrundlage.

Besteuerungsgrundlage ist die Lohnsumme, die in jedem Kalendermonat an die Arbeitnehmer der in der Gemeinde belegenen Betriebstätte gezahlt worden ist.

Rozdział III.

Podatek od sumy płac.

§ 18

Podstawa opodatkowania.

Podstawą opodatkowania jest suma wynagrodzeń, wypłacona w każdym miesiącu kalendarzowym pracownikom zakładu pracy, położonego w gminie.

§ 19

Lohnsumme.

(1) Lohnsumme ist die Summe der Vergütungen, die an die Arbeitnehmer der in der Gemeinde belegenen Betriebstätte gezahlt worden sind.

(2) Vergütungen sind:

Gehälter, Löhne, Gratifikationen, Tantiemen und andere Bezüge und Vorteile, die für eine Beschäftigung im öffentlichen oder privaten Dienst gewährt werden, soweit sie nicht durch Anweisungen der Regierung des Generalgouvernements (Hauptabteilung Finanzen) oder kraft besonderer Vorschriften von der Lohnsteuer befreit sind.

(3) Zur Lohnsumme gehören nicht:

1. die Beträge, die den im privaten Dienst angestellten Personen für Reisekosten und Fahrtauslagen gezahlt werden, soweit sie die tatsächlichen Aufwendungen nicht übersteigen;
2. Entschädigungen, die einem Arbeitnehmer als Ersatz für entgangene oder entgehende Einnahmen oder für die Aufgabe oder Nichtausübung einer Tätigkeit, einer Gewinnbeteiligung oder einer Anwartschaft auf eine solche gewährt worden sind.

§ 20

Steuermeßzahl, Steuermeßbetrag und Hebesatz.

(1) Bei der Berechnung der Lohnsummensteuer ist von einem Steuermeßbetrag auszugehen. Dieser ist durch Anwendung eines Tausendsatzes (Steuermeßzahl) auf die Lohnsumme zu ermitteln. Die Lohnsumme ist auf volle 10 Zloty nach unten abzurunden.

(2) Die Steuermeßzahl bei der Lohnsummensteuer beträgt 2 v. Tausend.

(3) Der Hebesatz für die Lohnsummensteuer muß für alle in der Gemeinde vorhandenen Unternehmen der gleiche sein. Er kann von dem Hebesatz für die Gewerbesteuer nach dem Gewinn aus Gewerbebetrieb abweichen und darf 200 v. H. nicht übersteigen. Die Regierung des Generalgouvernements (Hauptabteilung Finanzen) kann für ein Rechnungsjahr allgemein oder für einzelne Gemeinden einen anderen Höchstsatz bestimmen.

§ 21

Fälligkeit.

Die Lohnsummensteuer für einen Kalendermonat ist am 15. des darauf folgenden Monats fällig. Gleichzeitig mit der Entrichtung der Steuer ist dem Steueramt eine Erklärung über die Berechnungsgrundlagen abzugeben.

§ 22

Festsetzung des Steuermeßbetrags und des Steuerbetrags.

(1) Der Steuermeßbetrag und der Steuerbetrag werden nur auf Antrag des Steuerschuldners oder einer beteiligten Gemeinde und nur dann festgesetzt, wenn ein berechtigtes Interesse an der Festsetzung dargetan wird. Die Festsetzung erfolgt jeweils für ein Rechnungsjahr unter Zugrundelegung der Lohnsumme, die der Unternehmer in dem Rechnungsjahr gezahlt hat.

§ 19

Suma płac.

(1) Suma płac jest sumą wynagrodzeń, otrzymywanych przez pracowników zakładu pracy, położonego w gminie.

(2) Wynagrodzeniami są:

uposażenia, płace, gratyfikacje, tantiemy oraz inne pobory i korzyści, udzielone z tytułu zatrudnienia w służbie publicznej lub prywatnej, o ile nie zostały zwolnione od podatku od płac zarządzeniami Rządu Generalnego Gubernatorstwa (Głównego Wydziału Finansów) lub na mocy specjalnych przepisów.

(3) Do sumy płac nie należą:

1. kwoty, wypłacone osobom, zatrudnionym w służbie prywatnej, tytułem kosztów podróży i wydatków jazdy, o ile nie przekraczają rzeczywistych wydatków;
2. odszkodowania, przyznane pracownikowi jako zwrot za przychody, których nie osiągnął lub nie osiąga lub za zaniechanie lub niewykonywanie czynności, udziału w zysku lub ubieganie się o tenże zysk.

§ 20

Liczba wymiarowa podatku, kwota wymiarowa podatku i stawka poboru.

(1) Przy obliczaniu podatku od sumy płac należy przyjąć za podstawę kwotę wymiarową podatku, którą należy ustalić przez zastosowanie stawki tysięcznej (liczby wymiarowej podatku) do sumy płac. Sumę płac należy zaokrąglić w dół do pełnych 10.— zł.

(2) Liczba wymiarowa przy podatku od sumy płac wynosi 2‰.

(3) Stawka poboru dla podatku od sumy płac musi być równa dla wszystkich przedsiębiorstw, znajdujących się na terenie gminy. Może ona odbiegać od stawki poboru dla podatku przemysłowego od zysku z przedsiębiorstwa i nie może przekraczać 200%. Rząd Generalnego Gubernatorstwa (Główny Wydział Finansów) może na rok obrachunkowy ustalić ogólnie lub dla poszczególnych gmin inną stawkę maksymalną.

§ 21

Płatność.

Podatek od sumy płac za miesiąc kalendarzowy jest płatny dnia 15 następującego po nim miesiąca. Jednocześnie z uiszczeniem podatku należy złożyć urzędowi skarbowemu deklarację o podstawach obliczenia.

§ 22

Ustalenie kwoty wymiarowej podatku i kwoty podatku.

(1) Kwotę wymiarową podatku i kwotę podatku ustala się tylko na wniosek płatnika lub zainteresowanej gminy, i tylko wtedy, jeżeli wykaże się uzasadniony interes w ustaleniu. Ustalenie następuje każdorazowo na rok obrachunkowy, przy czym należy przyjąć za podstawę sumę płac, wypłaconą przez przedsiębiorcę w roku obrachunkowym.

(2) Der Antrag auf Festsetzung muß innerhalb der ersten sechs Monate nach Ablauf des Rechnungsjahres gestellt werden.

Abschnitt IV.

Zerlegung.

§ 23

Allgemeines.

(1) Werden Betriebstätten zur Ausübung des Gewerbes in mehreren Gemeinden unterhalten, so ist der Steuermeßbetrag in die auf die einzelnen Gemeinden entfallenden Anteile (Zerlegungsanteile) zu zerlegen. Das gleiche gilt in den Fällen, in denen eine Betriebstätte sich über mehrere Gemeinden erstreckt.

(2) Maßgebend für die Zerlegung sind die Verhältnisse zu Beginn des Erhebungszeitraums. In den Fällen des § 17 Abs. 1 sind die Verhältnisse zu Beginn des Monats maßgebend, der auf den Eintritt in die Steuerpflicht folgt.

§ 24

Zerlegungsmaßstab.

(1) Zerlegungsmaßstab ist:

1. bei Versicherungs-, Bank- und Kreditunternehmen: das Verhältnis, in dem die Summe der in allen inländischen Betriebstätten erzielten Betriebseinnahmen zu den in den Betriebstätten der einzelnen Gemeinden erzielten Betriebseinnahmen steht;
2. in den übrigen Fällen, vorbehaltlich der Ziffer 3: das Verhältnis, in dem die Summe der Arbeitslöhne, die an die bei allen inländischen Betriebstätten beschäftigten Arbeitnehmer gezahlt worden sind, zu den Arbeitslöhnen steht, die an die bei den Betriebstätten der einzelnen Gemeinden Beschäftigten Arbeitnehmer gezahlt worden sind;
3. bei Wareneinzelhandelsunternehmen: zur Hälfte das in Ziffer 1 und zur Hälfte das in Ziffer 2 bezeichnete Verhältnis.

(2) Bei der Zerlegung nach Abs. 1 sind die Betriebseinnahmen oder Arbeitslöhne anzusetzen, die in dem nach § 8 Abs. 2 maßgebenden Kalenderjahr (Wirtschaftsjahr) erzielt oder gezahlt worden sind. In den Fällen des § 8 Abs. 3 bis 5 sind die mutmaßlichen Betriebseinnahmen oder Arbeitslöhne der ersten zwölf Monate zugrundezulegen.

(3) Bei Ermittlung der Verhältniszahlen sind die Betriebseinnahmen oder Arbeitslöhne auf volle 1000 Zloty nach unten abzurunden.

§ 25

Zerlegung bei mehrgemeindlichen Betriebstätten.

Erstreckt sich die Betriebstätte auf mehrere Gemeinden, so ist der Steuermeßbetrag oder Zerlegungsanteil auf die Gemeinden zu zerlegen, auf die sich die Betriebstätte erstreckt, und zwar nach der Lage der örtlichen Verhältnisse unter Berücksichtigung der durch das Vorhandensein der Betriebstätte erwachsenden Gemeindelasten.

(2) Wniosek o ustalenie musi być złożony w ciągu pierwszych sześciu miesięcy po upływie roku obrachunkowego.

Rozdział IV.

Rozkład.

§ 23

Przepisy ogólne.

(1) Jeżeli celem wykonywania przedsiębiorstwa utrzymuje się zakłady pracy w kilku gminach, to należy rozłożyć kwotę wymiarową podatku na udziały (udziały rozkładu), przypadające na poszczególne gminy. To samo obowiązuje w wypadkach, w których zakład pracy znajduje się na terenie kilku gmin.

(2) Miarodajne dla rozłożenia są stosunki na początku okresu poboru. W wypadkach § 17 ust. 1 miarodajne są stosunki na początku miesiąca, następującego po powstaniu obowiązku podatkowego.

§ 24

Spółczynnik rozkładu.

(1) Spółczynnikiem rozkładu jest:

1. przy przedsiębiorstwach ubezpieczeniowych, bankowych i kredytowych stosunek, w jakim pozostaje suma przychodów przedsiębiorstwa, osiągniętych we wszystkich krajowych zakładach pracy, do przychodów przedsiębiorstwa, osiągniętych w zakładach pracy poszczególnych gmin;
2. w innych wypadkach, z zastrzeżeniem pkt. 3 stosunek, w jakim pozostaje suma płac za pracę, wypłacanych pracownikom, zatrudnionym we wszystkich krajowych zakładach pracy, do płac za pracę, wypłacanych pracownikom, zatrudnionym w zakładach pracy poszczególnych gmin;
3. przy przedsiębiorstwach towarowych handlu detalicznego: do połowy stosunek, określony w punkcie 1 i do połowy w punkcie 2.

(2) Przy rozkładzie według ust. 1 należy wstawić przychody zakładu lub płace za pracę, osiągnięte lub wypłacone w roku kalendarzowym (roku gospodarczym), miarodajnym po myśli § 8 ust. 2. W wypadkach § 8 ust. 3 do 5 należy wziąć za podstawę przypuszczalne przychody z zakładu lub płace za pracę, w pierwszych dwunastu miesiącach.

(3) Przy ustalaniu liczb stosunku należy zaokrąglić w dół przychody z zakładu lub płace za pracę do pełnych 1000 zł.

§ 25

Rozkład przy zakładach pracy, położonych na terenie kilku gmin.

Jeżeli zakład pracy jest położony na terenie kilku gmin, to kwotę wymiarową podatku lub udział rozkładu rozłożyć należy na te gminy, na których położony jest zakład pracy, a mianowicie według stanu miejscowych stosunków, przy uwzględnieniu ciężarów gminy, powstałych wskutek istnienia zakładu pracy.

§ 26

Begriff der Arbeitslöhne für die Zerlegung.

Arbeitslöhne sind die Vergütungen im Sinn des § 19 Abs. 2 und 3 mit folgenden Abweichungen:

1. nach dem Gewinn berechnete einmalige Vergütungen (z. B. Tantiemen, Gratifikationen) sind nicht anzusetzen. Das gleiche gilt für sonstige Vergütungen, soweit sie bei dem einzelnen Arbeitnehmer 80 000 Zloty übersteigen;
2. bei Unternehmen, die nicht von einer juristischen Person betrieben werden, sind für die im Betrieb tätigen Unternehmer (Mitunternehmer) insgesamt 12 000 Zloty jährlich anzusetzen.

§ 26

Definicja płac za pracę dla rozkładu.

Płacami za pracę są wynagrodzenia w rozumieniu § 19 ust. 2 i 3 z następującymi odchyleniami:

1. nie należy wstawiać jednorazowych wynagrodzeń, obliczonych według zysku (np. tantiem, gratyfikacyj). To samo obowiązuje dla innych wynagrodzeń, o ile przy poszczególnych pracownikach przekraczają 80 000 złotych;
2. przy przedsiębiorstwach, które nie są prowadzone przez osobę prawną, należy wstawić dla czynnych w zakładzie przedsiębiorców (współprzedsiębiorców) łącznie 12 000 złotych rocznie.

§ 27

Zeitraum für die Zerlegung in besonderen Fällen.

Ist in der Zeit nach dem Beginn des Zeitraums, der für die Ermittlung des Gewinns aus Gewerbebetrieb maßgebend ist (§ 8 Abs. 2 bis 4), und vor dem Beginn des Erhebungszeitraums eine Betriebstätte neu errichtet worden, so sind bei der Ermittlung der Verhältniszahlen für den Erhebungszeitraum die Betriebseinnahmen oder Arbeitslöhne zu berücksichtigen, die in den auf die Errichtung folgenden zwölf Monaten mutmaßlich in dieser Betriebstätte erzielt oder gezahlt werden.

§ 27

Czasokres miarodajny dla rozkładu w poszczególnych wypadkach.

Jeżeli w czasie po rozpoczęciu czasokresu, miarodajnego dla ustalenia zysku przedsiębiorstwa (§ 8 ust. 2 do 4) i przed rozpoczęciem okresu poboru założono nowy zakład pracy, to przy ustalaniu liczb stosunku dla okresu poboru należy uwzględnić przychody z zakładu lub płace za pracę, które przypuszczalnie uzyska się lub wypłaci się w tym zakładzie pracy w ciągu 12 miesięcy, następujących po jego założeniu.

§ 28

Zerlegung in besonderen Fällen.

(1) Führt die Zerlegung nach §§ 23 bis 27 zu einem offenbar unbilligen Ergebnis, so ist nach einem Maßstab zu zerlegen, der die tatsächlichen Verhältnisse besser berücksichtigt. In dem Zerlegungsbescheid hat das Steueramt darauf hinzuweisen, daß bei der Zerlegung Satz 1 angewendet worden ist.

(2) Einigen sich die Gemeinden mit dem Steuerschuldner über die Zerlegung, so ist der Steuermeßbetrag nach Maßgabe der Einigung zu zerlegen.

§ 28

Rozkład w szczególnych wypadkach.

(1) Jeżeli rozkład według §§ 23 do 27 prowadzi do widocznie niesłusznego wyniku, to rozkładać należy według spółczynnika, który lepiej uwzględnia rzeczywiste stosunki. W orzeczeniu o rozkładzie winien urząd skarbowy wskazać na to, że przy rozkładzie zastosowano zdanie 1.

(2) Jeżeli gminy zawrą z podatnikiem ugodę w kwestii rozkładu, to kwotę wymiarową podatku rozłożyć należy stosownie do ugody.

§ 29

Kleinbeträge.

(1) Übersteigt der Steuermeßbetrag nicht den Betrag von 20 Zloty, so ist er in voller Höhe der Gemeinde zuzuweisen, in der sich die Geschäftsleitung befindet. Befindet sich die Geschäftsleitung außerhalb des Generalgouvernements, so ist der Steuermeßbetrag der Gemeinde zuzuweisen, in der sich die wirtschaftlich bedeutendste der inländischen Betriebstätten befindet.

(2) Übersteigt der Steuermeßbetrag zwar den Betrag von 20 Zloty, würde aber nach den Zerlegungsvorschriften einer Gemeinde ein Zerlegungsanteil von nicht mehr als 20 Zloty zuzuweisen sein, so ist dieser Anteil der Gemeinde zuzuweisen, in der sich die Geschäftsleitung befindet. Abs. 1 Satz 2 ist entsprechend anzuwenden.

§ 29

Drobne kwoty.

(1) Jeżeli drobna kwota wymiarowa podatku nie przekracza kwoty 20,— złotych, to należy ją przyznać w pełnej wysokości tej gminie, w której znajduje się kierownictwo przedsiębiorstwa. Jeżeli kierownictwo przedsiębiorstwa znajduje się poza obrębem Generalnego Gubernatorstwa, to kwotę wymiarową podatku należy przyznać tej gminie, w której znajduje się najważniejszy pod względem gospodarczym spośród krajowych zakład pracy.

(2) Jeżeli kwota wymiarowa podatku przekracza wprawdzie kwotę 20,— złotych, lecz według przepisu o rozkładzie należałoby przyznać gminie udział rozkładu w kwocie nie wyższej niż 20,— złotych, to udział ten należy przyznać tej gminie, w której znajduje się kierownictwo przedsiębiorstwa. Ust. 1 zdanie 2 ma odpowiednie zastosowanie.

§ 30

Zerlegung bei der Lohnsummensteuer.

Erstreckt sich eine Betriebstätte über mehrere Gemeinden, so ist der unter Zugrundelegung der Lohnsumme berechnete Steuermeßbetrag durch den Unternehmer auf die beteiligten Gemeinden in entsprechender Anwendung der §§ 25 und 26 zu zerlegen. Auf Antrag einer beteiligten Gemeinde setzt das Steueramt den Zerlegungsanteil fest.

Abschnitt V.

Verfahrensvorschriften.

§ 31

Verfahren bei der Festsetzung, Erhebung und Beitreibung der Gewerbesteuer.

Auf das Verfahren bei der Festsetzung, Erhebung und Beitreibung der Gewerbesteuer finden die Bestimmungen der Steuerordnung vom 14. Februar 1936 (Gesetzblatt der Republik Polen Nr. 14 Pos. 134) mit den dazu ergangenen Vorschriften entsprechende Anwendung, soweit nicht in den §§ 32 bis 35 oder von der Regierung des Generalgouvernements (Hauptabteilung Finanzen) etwas anderes bestimmt wird.

§ 32

Sachliche Zuständigkeit.

Zuständig für die Festsetzung, Erhebung und Beitreibung der Gewerbesteuer sind die Steuerämter.

§ 33

Örtliche Zuständigkeit.

Örtlich zuständig ist das Steueramt, in dessen Bezirk sich

a) bei einem Gewerbebetrieb im Generalgouvernement: die Geschäftsleitung,
b) bei der Betriebstätte eines ausländischen Gewerbebetriebs: die Betriebstätte im Generalgouvernement oder bei mehreren Betriebstätten im Generalgouvernement die wirtschaftlich bedeutendste dieser Betriebstätten befindet (Betriebsteueramt).

§ 34

Rechtsmittel.

Gegen sämtliche Bescheide, die auf Grund dieser Verordnung von den Steuerämtern erlassen werden, hat der Steuerpflichtige die Rechtsmittel nach der Siebenten Durchführungsverordnung zur Verordnung vom 17. November 1939 über Steuerrecht und Steuerverwaltung vom 30. Juli 1940 (VBlGG. II S. 409).

§ 35

Abführung des Aufkommens.

(1) Die Steuerämter haben das monatliche Aufkommen an der Gewerbesteuer bis zum 14. des nächsten Monats an die hebeberechtigte Gemeinde abzuführen.

(2) Zur Deckung der Unkosten der Verwaltung werden 5 v. H. des tatsächlichen Aufkommens zugunsten des Generalgouvernements einbehalten.

§ 30

Rozkład podatku od sumy płac.

Jeżeli zakład pracy znajduje się na terenie kilku gmin, to kwotę wymiarową podatku, obliczoną przy przyjęciu za podstawę sumy płac, rozłożyć ma przedsiębiorca na zainteresowane gminy przy odpowiednim zastosowaniu §§ 25 i 26. Na wniosek zainteresowanej gminy urząd skarbowy ustala udział rozkładu.

Rozdział V.

Przepisy o postępowaniu.

§ 31

Postępowanie przy ustalaniu, poborze i ściąganiu podatku przemysłowego.

Odnośnie do postępowania przy ustalaniu, poborze i ściąganiu podatku przemysłowego mają odpowiednie zastosowanie postanowienia ordynacji podatkowej z dnia 14 lutego 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr. 14 poz. 134) wraz z wydanymi do nich przepisami, o ile w §§ 32 do 35 lub przez Rząd Generalnego Gubernatorstwa (Główny Wydział Finansów) inaczej nie postanowiono.

§ 32

Właściwość rzeczowa.

Właściwymi dla ustalenia poboru i ściągania podatku przemysłowego są urzędy skarbowe.

§ 33

Właściwość miejscowa.

Właściwym miejscowo jest ten urząd skarbowy, w którego okręgu znajduje się

a) przy przedsiębiorstwie w Generalnym Gubernatorstwie: kierownictwo przedsiębiorstwa,
b) przy zakładzie pracy zagranicznego przedsiębiorstwa: zakład pracy w Generalnym Gubernatorstwie lub w wypadku istnienia kilku zakładów pracy w Generalnym Gubernatorstwie najważniejszy pod względem gospodarczym spośród tych zakładów pracy (urząd skarbowy dla zakładu).

§ 34

Środki prawne.

Przeciw wszystkim orzeczeniom, wydanym na podstawie niniejszego rozporządzenia przez urzędy skarbowe, służą podatnikowi środki prawne po myśli siódmego rozporządzenia wykonawczego do rozporządzenia z dnia 17. listopada 1939 r. o prawie podatkowym i administracji podatkowej z dnia 30 lipca 1940 r. (Dz. Rozp. GG. II str. 409).

§ 35

Odprowadzanie wpływów.

(1) Urzędy skarbowe winny odprowadzić miesięczne wpływy z podatku przemysłowego do dnia 14 następnego miesiąca do gminy, uprawnionej do poboru.

(2) Na pokrycie kosztów administracji zatrzymuje się 5% rzeczywistych wpływów na rzecz Generalnego Gubernatorstwa.

Abschnitt VI.

Schlußvorschriften.

§ 36

Erstmalige Anwendung der Verordnung.

(1) Die Verordnung ist erstmals für das Rechnungsjahr 1941 anzuwenden.

(2) Für den Distrikt Galizien gilt die Verordnung erstmals für das Rechnungsjahr 1942. Die Regierung des Generalgouvernements (Hauptabteilung Finanzen) kann anordnen, daß die Verordnung im Distrikt Galizien mit besonderen Maßgaben anzuwenden ist.

§ 37

Anordnungen.

Die Regierung des Generalgouvernements (Hauptabteilung Finanzen) wird ermächtigt, Anordnungen zu dieser Verordnung zu erlassen. Sie kann Bestimmungen über einen Gewerbesteuerausgleich zwischen Wohngemeinden und Betriebsgemeinden treffen.

Krakau, den 10. März 1942.

Der Generalgouverneur
Frank

Rozdział VI.

Przepisy końcowe.

§ 36

Pierwsze zastosowanie rozporządzenia.

(1) Rozporządzenie należy zastosować po raz pierwszy na rok obrachunkowy 1941.

(2) Dla Okręgu Galizien (Galicja) rozporządzenie obowiązuje po raz pierwszy na rok obrachunkowy 1942. Rząd Generalnego Gubernatorstwa (Główny Wydział Finansów) może zarządzić, że rozporządzenie stosować należy w Okręgu Galizien (Galicja) ze specjalnymi zarządzeniami.

§ 37

Zarządzenia.

Upoważnia się Rząd Generalnego Gubernatorstwa (Główny Wydział Finansów) do wydawania zarządzeń do niniejszego rozporządzenia. Może on wydać postanowienia o rozliczeniu podatku przemysłowego między gminami miejsca zamieszkania a gminami zakładu.

Krakau, dnia 10 marca 1942 r.

Generalny Gubernator
Frank

Verordnung

über die Vermittlung von Musikaufführungsrechten im Generalgouvernement.

Vom 20. März 1942.

Auf Grund des § 5 Abs. 1 des Erlasses des Führers vom 12. Oktober 1939 (Reichsgesetzbl. I S. 2077) verordne ich:

§ 1

(1) Die gewerbsmäßige Vermittlung von Rechten zur öffentlichen Aufführung von Werken der Tonkunst mit oder ohne Text (kleinen Rechten), zu der es nach den gesetzlichen Bestimmungen der Einwilligung des Berechtigten bedarf, ist nur mit Genehmigung der Regierung des Generalgouvernements (Hauptabteilung Propaganda) zulässig. Als Vermittlung gilt auch der Abschluß von Verträgen über die Verwertung von Aufführungsrechten im eigenen Namen, sei es für eigene oder fremde Rechnung, soweit er nicht durch den Urheber selbst erfolgt.

(2) Die Genehmigung kann jederzeit widerrufen werden.

§ 2

Verträge der in § 1 bezeichneten Art, die von einem nicht nach § 1 zugelassenen Vermittler abgeschlossen worden sind, sind nichtig.

§ 3

Die öffentliche Aufführung eines dem Urheberrecht unterliegenden musikalischen Werkes ist unzulässig, wenn der Musikveranstalter den Erwerb der Aufführungsbefugnis auf Erfordern nicht nachzuweisen vermag. Sowohl die Polizei wie der Berechtigte kann den Nachweis fordern. Er ist durch die Vorlegung eines schriftlichen Vertrages

Rozporządzenie

o pośrednictwie praw wykonania utworów muzycznych w Generalnym Gubernatorstwie.

Z dnia 20 marca 1942 r.

Na podstawie § 5 ust. 1 Dekretu Führer'a z dnia 12 października 1939 r. (Dz. U. Rzeszy Niem. I str. 2077) rozporządzam:

§ 1

(1) Zawodowe pośrednictwo praw publicznego wykonania utworów sztuki muzycznej z tekstem lub bez tekstu (małych praw), na które według postanowień ustawowych wymagana jest zgoda uprawnionego, dopuszczalne jest tylko za zezwoleniem Rządu Generalnego Gubernatorstwa (Głównego Wydziału Propagandy). Za pośrednictwo uważa się również zawarcie umów o eksploatację praw wykonania utworów muzycznych we własnym imieniu, bądź na rachunek własny, bądź na rachunek cudzy, o ile nie dokonuje go sam autor.

(2) Zezwolenie może być każdocześnie odwołane.

§ 2

Umowy, rodzaju określonego w § 1, które zostały zawarte przez pośrednika, nie dopuszczonego według § 1, nie są ważne.

§ 3

Wykonanie publiczne utworu muzycznego, podlegającego prawu autorskiemu, jest niedopuszczalne, jeżeli wykonawca utworu muzycznego nie może na żądanie udowodnić, że uzyskał uprawnienie na wykonanie. Zarówno policja jak i uprawniony może żądać przedłożenia dowodu. Przeprowadzić go należy przez przedłożenie pisemnej umo-

mit dem Berechtigten oder dessen schriftlicher Einwilligungserklärung zu führen. Kann der Musikveranstalter den Nachweis nicht erbringen, so ist er seitens der Polizei von Amts wegen oder auf Antrag des Berechtigten an der Aufführung zu verhindern.

§ 4

Streitigkeiten über die Höhe der Aufführungsvergütung zwischen einem nach § 1 zugelassenen Vermittler und Musikveranstalter oder einem von der Regierung des Generalgouvernements (Hauptabteilung Propaganda) genehmigten Verband von Musikveranstaltern entscheidet die Regierung des Generalgouvernements (Hauptabteilung Propaganda) oder eine von ihr hierfür eingesetzte Stelle.

§ 5

Die Regierung des Generalgouvernements (Hauptabteilung Propaganda) wird ermächtigt, Anordnungen zu dieser Verordnung zu erlassen.

§ 6

Diese Verordnung tritt am 1. April 1942 in Kraft.

Krakau, den 20. März 1942.

Der Generalgouverneur
Frank

wy z uprawnionym lub jego pisemnego oświadczenia zgody. Jeżeli wykonawca utworu muzycznego nie może wykazać się dowodem, to policja winna mu z urzędu lub na wniosek uprawnionego przeszkodzić w wykonaniu.

§ 4

Spory, dotyczące wysokości wynagrodzenia za wykonanie, pomiędzy pośrednikiem dopuszczonym według § 1 i wykonawcą utworu muzycznego lub związkiem wykonawców utworów muzycznych, który uzyskał zezwolenie Rządu Generalnego Gubernatorstwa (Głównego Wydziału Propagandy) rozstrzyga Rząd Generalnego Gubernatorstwa (Główny Wydział Propagandy) lub jedna z placówek, ustanowionych przezeń w tym celu.

§ 5

Upoważnia się Rząd Generalnego Gubernatorstwa (Główny Wydział Propagandy) do wydawania zarządzeń do niniejszego rozporządzenia.

§ 6

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1942 r.

Krakau, dnia 20 marca 1942 r.

Generalny Gubernator
Frank

Anordnung
über die Übertragung der Vermittlung von Musikaufführungsrechten auf die Stagma.

Vom 21. März 1942.

Auf Grund des § 5 der Verordnung über die Vermittlung von Musikaufführungsrechten im Generalgouvernement vom 20. März 1942 (VBlGG. S. 167) ordne ich an:

§ 1

Die gewerbsmäßige Vermittlung von Rechten zur öffentlichen Aufführung von Werken der Tonkunst mit oder ohne Text (kleinen Rechten) im Generalgouvernement wird der Stagma (staatlich genehmigte Gesellschaft zur Verwertung musikalischer Urheberrechte) in Berlin übertragen. Sie unterliegt insoweit der Aufsicht der Regierung des Generalgouvernements (Hauptabteilung Propaganda).

§ 2

Diese Anordnung tritt am 1. April 1942 in Kraft.

Krakau, den 21. März 1942.

Der Leiter
der Hauptabteilung Propaganda
in der Regierung des Generalgouvernements
Ohlenbusch

Zarządzenie
o przeniesieniu pośrednictwa praw wykonania utworów muzycznych na Stagmę.

Z dnia 21 marca 1942 r.

Na podstawie § 5 rozporządzenia o pośrednictwie praw wykonania utworów muzycznych w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 20 marca 1942 r. (Dz. Rozp. GG. str. 167) zarządzam:

§ 1

Zawodowe pośrednictwo praw publicznego wykonania utworów sztuki muzycznej z tekstem lub bez tekstu (małych praw) w Generalnym Gubernatorstwie, przenosi się na Stagmę (państwowo zatwierdzone towarzystwo dla eksploatacji muzycznych praw autorskich) w Berlin. O tyle podlega ona nadzorowi Rządu Generalnego Gubernatorstwa (Głównego Wydziału Propagandy).

§ 2

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1942 r.

Krakau, dnia 21 marca 1942 r.

Kierownik
Głównego Wydziału Propagandy
w Rządzie Generalnego Gubernatorstwa
Ohlenbusch

Herausgegeben von dem Amt für Gesetzgebung in der Regierung des Generalgouvernements, Krakau 20, Regierungsgebäude. Druck: Zeitungsverlag Krakau-Warschau G. m. b. H. Krakau, Poststrasse 1. Erscheinungsweise: Nach Bedarf. Bezugspreis: Halbjährlich Zloty 28,80 (RM 14,40) einschliesslich Versandkosten. Einzelnummern werden nach dem Umfang berechnet, und zwar der 8-seitige Bogen zu Zloty 0,60 (RM. 0,30). Bezieher im Generalgouvernement können den Bezugspreis auf das Postscheckkonto Warschau Nr. 400, Bezieher im Deutschen Reich auf das Postscheckkonto Berlin Nr. 41 800 einzahlen. Auslieferung: Für das Generalgouvernement und für das Deutsche Reich durch die Auslieferungsstelle für das Verordnungsblatt, Krakau 1, Postschliessfach 110. Für die Auslegung der Verordnungen ist der deutsche Text massgebend. Zitierweise: VBlGG (früher: Verordnungsblatt GGP. I/II).

Wydawany przez Urząd dla Ustawodawstwa w Rządzie Generalnego Gubernatorstwa, Krakau 20, Gmach Rządowy. Druk: Zeitungsverlag Krakau-Warschau, Spółka z ogr. odp. Krakau, Poststrasse 1. Sposób ukazywania się: wedle potrzeby. Prenumerata: półrocznie złotych 28,80 (RM 14,40) łącznie z kosztami przesyłki. Egzemplarze pojedyncze oblicza się według objętości, a mianowicie za 8-stronicowy arkusz po złotych 0,60 (RM 0,30). Abonenci w Generalnym Gubernatorstwie wpłacać mogą prenumeratę na pocztowe konto czekowe Warschau Nr 400, abonenci w Rzeszy Niemieckiej na pocztowe konto czekowe Berlin Nr 41 800. Wydawanie: dla Generalnego Gubernatorstwa i dla Rzeszy Niemieckiej przez Placówkę Wydawniczą dla Dziennika Rozporządzeń, Krakau 1, skrytka pocztowa 110. Dla interpretacji rozporządzeń miarodajny jest teks niemiecki. Skrót: Dz. Rozp. GG. (dawniej: Dz. rozp. GGP. I/II).